

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף רנ"ה ע"א

פרשת פנחס

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רנ"ד ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

קדש וקדש הקדשים.

תרגום לעברית

שחיטה וקבלה וזריקה כלם בצפון, לבסם מדת הדין שבאה לבית דין מצד הגבורה. בית דין הגדול מצד הגבורה, ששם בינה. בית דין הקטן מצד המלכות. וכל אותם שופכי דמים למצוה הם מצד הגבורה. ומה שבארוה עלת שבת בשבתו - ולא בשבת אחרת, משום שעבר יומו בטל קרבנו. שקרבן דוחה שבת, ומדליק אש בשבת, משום שהוא אש של קדשה. שכל אש של קרבנות הוא קדש, ושבת קדש, אחוזה זה בזה. אבל אש של חל אסור לתת לו אחיזה בקדש, ומשום זה צוה להם לישראל, (שמותלה) לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת. שזהו כלאים של טוב ורע. ובשבת ששולט עץ החיים, שאין בו תערובת, (אסור להבעיר בו חלין, שזה האש של חלין של טמאה, ולא של חלין של טהרה) וחלין של טהרה אסור לערב באש של קדשה. כל שכן חלין של טמאה שאסור לערב אותם בקדשה. אף כך כל קרבנות נקראים בשר קדש, וכל קרבנות של כל מין יש בהם חלין של טהרה, ויש בהם קדש וקדש הקדשים.

וְרָזָא, דְּאִית הַפֶּרֶשׁ בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ, הֵדָא הוּא דְכְתִיב, (שמות כו) וְהִבְדִּילָהּ הַפֶּרֶכֶת לָכֶם בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין קֹדֶשׁ הַקְדָּשִׁים. אוּף הָכָא אֲשׁוּת דְקֶרְבָּנִין, לָאו אֵינוֹן שְׁוִין. דָּאֵשׁ שֶׁל גְבוּהַּ מְקוּדָּשׁ מֵאֵשׁ דְּקֹדֶשׁ דִּלְתַּתָּא. דְּאִתְקַרֵּי אֵשׁ עֲצֵי הַקֹּדֶשׁ, אוּ אֵשׁ בֶּשֶׂר הַקֹּדֶשׁ. וְאֲשָׂא דְקוּדְשָׁא, אִית בֵּיהּ הַפֶּרֶשָׁה לְבֵין אֵשׁ הַדְּיוּט. אַף עַל גַּב דְּאוּקְמוּהָ עָלֶיהָ, דְּמִצְוָה לְהִבְיָא מִן הַהַדְּיוּט, אַף עַל גַּב דְּאִית אֵשׁ דְּקוּדְשָׁא, דְּכָל חַד צָרִיף לְאַתְרֵיהָ. וּמִתְלָא אֲמִתִּילּוּ יִשְׂרָאֵל קֳדָמָי לְהָאֵי רָזָא יִשְׂרָאֵל. (נ'א ישראל אמתילו להאי. דהא ישראל בכלל) אִתְקַרִּיאוּ מְלָכִים כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ, כָּל יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מְלָכִים. אָבֵל כֹּד הוּוּ עָאֲלִין לְבֵי מְקֻדְשָׁא, כָּל חַד שְׂרָיָא בְּאַתְרֵיהָ, כְּדָקָא יָאוּת לֵיהָ. אוּף הָכֵי כָּל קֶרְבָּנִין לָאו אֵינוֹן שְׁוִין, דָּאֵף עַל גַּב דְּכֻוּלָּהּוּ כְּתִיב קֶרְבֵּן לַיְי, אִיהוּ פְּלִיג כְּלָא כָּל חַד וְחַד כְּדָקָא יָאוּת. וְרָזָא דָּא, אֲשֶׁתְּמוּדַע בְּפָרִי הַחֵג, דִּהּוּוּ קֶרִיבִין לוֹן יִשְׂרָאֵל קֳדָם יְיָ.

תרגום לעברית

וְהַסוּד שֵׁישׁ הַפֶּרֶשׁ בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ, זֶהוּ שְׁכָתוּב (שמות כו) וְהִבְדִּילָהּ הַפֶּרֶכֶת לָכֶם בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין קֹדֶשׁ הַקְדָּשִׁים. אַף כֹּךְ אֲשִׁי הַקֶּרְבָּנוֹת אֵינָם שְׁוִים. שְׂאֵשׁ שֶׁל גְבוּהַּ מְקֻדְשׁ מֵאֵשׁ שֶׁל קֹדֶשׁ שְׁלִמְטָה, שְׁנִקְרָא אֵשׁ עֲצֵי הַקֹּדֶשׁ, אוּ אֵשׁ בֶּשֶׂר הַקֹּדֶשׁ. וְאֵשׁ שֶׁל קֹדֶשׁ יֵשׁ בּוֹ הִבְדִּלָהּ בֵּינוּ לְבֵין אֵשׁ שֶׁל הַדְּיוּט. אַף עַל גַּב שְׁבָאָרוּ עָלָיו שְׁמִצְוָה לְהִבְיָא מִן הַהַדְּיוּט אַף עַל גַּב שֵׁישׁ אֵשׁ שֶׁל קֹדֶשׁ, שְׁכָל אֶחָד צָרִיף לְמָקוֹמוֹ. וּמִשָּׁל נִמְשָׁלוּ יִשְׂרָאֵל הָרָאשׁוֹנִים לְסוּד זֶה יִשְׂרָאֵל. (ישראל נמשלו לזה. שהרי ישראל בכלל) נִקְרָאִים מְלָכִים, כְּמוֹ שְׁבָאָרוֹהוּ, כָּל יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מְלָכִים. אָבֵל כְּאֲשֶׁר הָיוּ עוֹלִים לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ, כָּל אֶחָד שׁוֹרָה בְּמָקוֹמוֹ כְּמוֹ שְׂרָאוּי לוֹ. אַף כֹּךְ כָּל הַקֶּרְבָּנוֹת אֵינָם שְׁוִים, שְׂאֵף עַל גַּב שְׁכָכְלָם כְּתוּב קֶרְבֵּן לַה', הוּא מְחַלֵּק הַכָּל כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּמוֹ שְׂרָאוּי. וְסוּד זֶה נוֹדַע בְּפָרִי הַחֵג, שְׁהָיוּ מְקֶרִיבִים לָהֶם יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי ה'.

אמר בוצינא קדישא, קום רעיא מהימנא משנתך, דאנת ואבהן ישני עפר אתקרון, דעד כעז הויתון משתדלין באורייתא, באינון ישנים במשנה, דאתמר בהון על הארץ תישן. וביום הפורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה. אתון אינון (בני) פורים דשכינתא, ובעובדין דלכון, איהי אתחדשת בצלותין דאבהן בכל יומא. דאוקמוה מארי מתניתין, תפלות כנגד אבות תקנום. ובקריאת שמע דאמר רעיא מהימנא שמע ישראל, ואוקמוה כל הקורא קריאת שמע בכל יום, כאלו הוא מקיים (יהושע א) והגית בו יומם ולילה.

תרגום לעברית

אמר המנורה הקדושה, קום רועה נאמן משנתך, שאתה והאבות נקראים ישני עפר, שעד כאן הייתם משתדלים בתורה באותם ישנים במשנה, שנאמר בהם על הארץ תישן. וביום הפורים בהקריבכם מנחה חדשה לה'. אתם הם (בני) פורים של השכינה, ובמעשים שלכם היא מתחדשת בתפלות של האבות בכל יום. שבארו בעלי המשנה, תפלות כנגד אבות תקנום. ובקריאת שמע שאמר הרועה הנאמן שמע ישראל, ופרשוה כל הקורא קריאת שמע בכל יום כאלו הוא מקיים (יהושע א) והגית בו יומם ולילה.

טקסט הזוהר

ודאי בצלותין דלכון, בקריאת שמע דלכון, שכינתא איהי אתחדשת קמיה דקודשא בריך הוא. ובגין דא, והקרבתם מנחה חדשה ליהוה. בצלותין דאינון באתר דקרבנין. באן קרבנין דצלותין איהי מתחדשת. בשבועותיכם. דהיינו שבועות, דביה מתן תורה, ואתקרי חמשים יום לעומר. וביה שבועה שבועות, מסטרא דההוא דאתמר ביה, (תהלים קיט) שבע ביום הללתיך, ואיהי מלכות פלה. כלילא משבע ספירן, כלילא בפניה, דאיהי אתפשטת בה' ספיראן לחמשין.

וְדַאי בְּתַפְלוֹת שְׁלָהֶם, בְּקִרְיַת שְׁמַע שְׁלָכֶם, הַשְׂכִּינָה הִיא מִתְחַדֶּשֶׁת לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וּמִשּׁוֹם זֶה נֶאֱמַר וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לָהּ. בְּתַפְלוֹת שֶׁהֵן בְּמָקוֹם הַקְּרִבָּנוֹת. בְּאִילוֹ קְרִבָּנוֹת שֶׁל הַתַּפְלוֹת הִיא מִתְחַדֶּשֶׁת? בְּשִׁבְעַתֵּיכֶם. כְּלוֹמַר שָׁבוּעוֹת, שָׁבוּ מִתֵּן תּוֹרָה, וְנִקְרָא חֲמִשִּׁים יוֹם לְעֹמֶר. וְכוּ שִׁבְעָה שָׁבוּעוֹת, מִצַּד אוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (תְּהִלִּים קיט) שִׁבְעַת בְּיוֹם הַלֵּלְתִּיהָ. וְהִיא מַלְכוּת, כְּלָה, כְּלוּלָה מִשִּׁבְעַת סְפִירוֹת, כְּלוּלָה בְּכִינָה, שֶׁהִיא מִתְפַּשְּׁטֶת בְּחֵמֶשׁ סְפִירוֹת לְחֲמִשִּׁים.

טקסט הזהיר

יְסוּד כָּל, כְּלוּל מֵאֲלֵין חֲמִשִּׁין. כָּל'ה: כָּל'ל ה'. כָּלִילָא מִחֲמִשִּׁים, כָּלִהוּ נִבְלָעִים בְּגוֹ חֲמִשִּׁים, חֲכָמָה דְּאִיהִי, י' עֲלָאָה, מוֹכֵלֶעַת בְּגוֹ חֲמִשִּׁין. ה' זְמַנִּין עֶשֶׂר. ה' בִּינָה. י' חֲכָמָה. עֶשֶׂר זְמַנִּין ה' הֵינּוּ חֲמִשִּׁין וּבְחוּשָׁבֶן כָּל'ל. וּבְחוּשָׁבֶן י'ם. וְאִיהוּ יָם הַתּוֹרָה. מִקּוּרָא דִּילִיָּה כֶּתֶר, דְּלִית לִיהּ סוּף. שְׂאֵר סְפִירָאן, אֶתְקִירָאוּ עַל שְׁמָה שִׁבְעַת יָמִים. וּמַלְכוּת יָם סוּף, סוּף דְּכָל יָמִים.

תרגום לעברית

יְסוּד כָּל, כְּלוּל מֵאֵלֹו הַחֲמִשִּׁים. כָּל'ה - כָּל'ל ה'. כְּלוּלָה מִחֲמִשִּׁים, כָּלֶם נִבְלָעִים בְּתוֹךְ חֲמִשִּׁים, חֲכָמָה שֶׁהִיא י' עֲלִיוֹנָה מְבַלְעַת בְּתוֹךְ חֲמִשִּׁים. ה' פְּעָמִים עֶשֶׂר. ה' - בִּינָה. י' - חֲכָמָה. עֶשֶׂר פְּעָמִים ה', כְּלוֹמַר חֲמִשִּׁים בְּחוּשָׁבֶן כָּל'ל, וּבְחוּשָׁבֶן י'ם, וְהוּא יָם הַתּוֹרָה. הַמְקוּר שֶׁלּוֹ כֶּתֶר, שְׂאִין לוֹ סוּף. שְׂאֵר הַסְּפִירוֹת נִקְרָאוֹת עַל שְׁמָה שִׁבְעַת יָמִים. וְהַמַּלְכוּת יָם סוּף, שֶׁהִיא סוּף כָּל הַיָּמִים.

טקסט הזהיר

וּבְגִין דָּא דְּאִינוּן חֲמִשִּׁין, שִׁבְעַת שָׁבוּעוֹת, מִנְחָתָם שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרוֹנִים, וּשְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים. חֲמִשָּׁה, דְּאִינוּן חֲמִשָּׁה זְמַנִּין עֶשֶׂר. הֵדָא הוּא דְּכַתִּיב, וּמִנְחָתָם סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשִׁמְן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרוֹנִים לִפְרֵי הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים לְאֵיל הָאֶחָד עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׁים.

ושבעת הכבשים, לקבל (ויקרא כג) שבע שבתות תמימות תהינה. כל חד עם שית יומין דיליה. (במדבר כט) ובצעור לחדש השביעי, דאיהו תשרי. מקרא קדש יהיה לכם, דא יום הכפורים. דאיהו עשירי י', כליל מעשרת ימי תשובה. ותקינו ביה ה' צלותין, לחברא לה עם ה'. (מאי מקרא קדש. יהיה לכם דא יום הכפורים דאיהו עשירי י', כליל מעשרת ימי תשובה. ותקינו ביה ה' צלותין, לחברא עם ה') מאי מקרא קדש. לאפרשא ליה משאר יומין, דאית בהו פולחנא דחול. ובגין דא, כל מלאכת עבודה לא תעשו.

תרגום לעברית

ומשום זה שהם חמשים, שבעה שבועות, מנחתם שלשה עשרונים ושני עשרונים, חמש, שהם חמש פעמים עשר. זהו שכתוב (במדבר כח) ומנחתם סלת כלולה בשמן שלשה עשרונים לפר האחד (ו) שני עשרונים לאיל האחד, עשרון עשרון לכפש האחד לשבעת הכבשים. ושבעת הכבשים כנגד (ויקרא כג) שבע שבתות תמימות תהינה. כל אחד עם ששה ימים שלו. ובצעור לחדש השביעי (במדבר כט) - שהוא תשרי. מקרא קדש יהיה לכם - זה יום הכפורים, שהוא עשירי י', כליל מעשרת ימי תשובה. ותקנו ביה ה' צלותין, לחברא עם ה'. (מהו מקרא קדש יהיה לכם, ' זה יום הכפורים שהוא עשירי י', כלול מעשרת ימי תשובה. ותקנו בו חמש תפלות, לחברו עם ה') מהו מקרא קדש? להבדילו משאר ימים שיש בהם עבודה של חל. ומשום זה, כל מלאכת עבודה לא תעשו.

טקסט הזוהר

דיומין דאית בהון מלאכת חול, אינון מסטרא דעץ הדעת טוב ורע. דאתהפך ממטה לנחש, ומנחש למטה. לכל חד כפום עובדוי, ודא מטטרון מטה, נחש, סמאל. אכל בהאי יומא דאיהו יום הכפורים דאתקרי קדש, שלטא אילנא דחיי, דלא אשתתף עמיה

שָׁטָן וּפָגַע רָע. וּמִסְטֵרִיָּה (תהלים ה) לֹא יִגְוֶרֶה רָע. וּבִגִּין דָּא, בֵּיה נִיִּיחִין עֲבָדִין בְּאִילָנָא דְחַיִּי, (נ"א ואשתתפן גביה) וּבֵיה נִפְקָן לְחִירוֹת, בֵּיה נִפְקִי מִשְׁלֵשְׁלִיחוֹן.

תרגום לעברית

שָׁמַיִם שֵׁשׁ בָּהֶם מְלָאכָה שֶׁל חַל, הֵם מַצַּד שֶׁל עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע. שֶׁהַתְּהַפֵּךְ מִמַּטָּה לְנֶחֱשׁ, וּמִנֶּחֱשׁ לְמַטָּה, לְכָל אֶחָד כָּפִי מַעֲשָׂיו. וְזֶה מִטְטְרוֹן מַטָּה, נֶחֱשׁ, סְמָאֵל. אָבֵל בְּיוֹם זֶה, שֶׁהוּא יוֹם הַכַּפּוּרִים שֶׁנִּקְרָא קֹדֶשׁ, שׁוֹלֵט עֵץ הַחַיִּים, שֶׁלֹּא מִשְׁתַּתֵּף עִמּוֹ שָׁטָן וּפָגַע רָע. וּמַצְדּוֹ (תהלים ה) לֹא יִגְוֶרֶה רָע. וּמִשּׁוֹם זֶה יֵשׁ בּוֹ מְנוּחָה לְעֲבָדִים בְּעֵץ הַחַיִּים, (ומשתתפים אצלו) וּבּוֹ יוֹצְאִים לְחִירוֹת, בּוֹ יוֹצְאִים מִשְׁלֵשְׁלִיחוֹתָם.

טקסט הזוהר

אֵינּוֹן דָּאִית עֲלִיָּיהוּ גִזֵּר דִּין, בְּנִדָּר וּבְשִׁבּוּעָה, וּבִגִּין דָּא תִּקְיֵנוּ לְמִימַר בֵּיה, כָּל נִדָּרִי וְאִיסּוּרִי וְכו', כּוֹלְהוֹן יְהוֹן שְׁבִיתִין וּשְׁבִיקִין לָא שְׁרִירִין וְלֹא קִיָּיִמִין. וּבִגִּין דָּא גִדָּר דִּידֵּן'ד, דָּאִיהוּ תַּפְאָרֶת. וּשְׁבּוּעָה דְּאִדְנִי, דָּאִיהוּ מַלְכוּת. דְּעֲבָדוּ עַל גְּלוּתָא דְּלִהוֹן, בְּחֻכְמָה וּבִינָה יְהוֹן שְׁבִיקִין וּשְׁבִיתִין לָא שְׁרִירִין וְלֹא קִיָּיִמִין, (במדבר טו) וְנִסְלַח לְכָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. דְּחֻסָּד אִיהוּ מִים. גְּבוּרָה אֵשׁ. תַּפְאָרֶת אֲוִיר. וּבִגִּין דָּא אוֹקְמוּהָ מֵאֲרִי מִתְנִיתִין, הֵתֵר נִדָּרִים פּוֹרְחִים בְּאֲוִיר.

תרגום לעברית

אֵלּוֹ שֵׁשׁ עֲלֵיהֶם גִּזֵּר דִּין בְּנִדָּר וּבְשִׁבּוּעָה, וּמִשּׁוֹם זֶה הִתְקִינוּ לומר בו: כָּל נִדָּרִים וְאִסּוּרִים וְכו', כָּלֶם יְהִיוּ מְשַׁבְּתִים וְעֲזוּבִים בְּלִי תַקָּה וְלֹא קִיָּיִמִים. וּמִשּׁוֹם זֶה נִדָּר שֶׁל שָׁם יְהִי'ה, שֶׁהִיא תַּפְאָרֶת. וּשְׁבּוּעָה - שֶׁל אִדְנִי, שֶׁהִיא מַלְכוּת. שֶׁעָשׂוּ עַל גְּלוּת שְׁלָהֶם, בְּחֻכְמָה וּבִינָה יְהִיוּ נִעְזָבִים וּמְשַׁבְּתִים לֹא תַקָּה וּבְלִי קִיּוֹם, (במדבר טו) וְנִסְלַח לְכָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. שְׁחֻסָּד הוּא מִים, וּגְבוּרָה אֵשׁ, וְתַפְאָרֶת אֲוִיר. וּמִשּׁוֹם זֶה בְּאֲרוֹ בְּעֲלִי הַמִּשְׁנָה, הֵתֵר נִדָּרִים פּוֹרְחִים בְּאֲוִיר.

ובגין דשבועה ממלכות, דאיהי לתתא מיניה. אוקמוה, נדרים על גבי שבועות עולים.
ועוד אוקמוה, כל הנשבע כאילו נשבע במלך עצמו. וכל הנודר כאילו נודר בחיי
המלך. המלך עצמו, אדני. חיי המלך, ידו'ד. ובגין דא (במדבר ל) כי ידור נדר
לידו'ד.

תרגום לעברית

ומשום ששבועה ממלכות, שהיא למטה ממנו, פרשוהו, נדרים על גבי שבועות עולים.
ועוד פרשו, כל הנשבע כאילו נשבע במלך עצמו, וכל הנודר כאילו נודר בחיי המלך.
המלך עצמו - אדני. חיי המלך - יהו'ה. ומשום זה נאמר (במדבר ל) כי ידור נדר
ליהו'ה.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רנ"ה ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

ואוף הכי אית רזא אחרא, חיי

תרגום לעברית

ואף כה יש סוד אחר, חיי המלך - חכמה. זהו שכתוב (קהלת ז) החכמה תחיה בעליה.
כל הנודר ביהוה, שהוא תפארת, כאילו נודר בחכמה, שהוא שם יו'ד ה'א וא'ו ה'א,
חיי המלך. וכל הנשבע באדני, כאילו נשבע במלך עצמו. עצמו, זו אמא עליונה, כאילו
נשבע בה, שהיא (שמות כד) עצם השמים ל'הר. מצד החסד - (בראשית ב) עצם
מעצמי. ובשר מבשרי - מצד הגבורה, זו מלכות. ובחכמה, שהיא חיי תפארת, הוא
עולה לקראת אדם. זהו שכתוב (ישעיה מד) כתפארת אדם.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

